

misztikus templomi fényben kivonulnak a ciszter-kolostor lakói kora reggel vagy késő este, hogy dicsérjék az Urat. „Venite, exultemus!”

Es éppen a zirci szerzetesház egyike azoknak a helyeknek, ahol a legszebb liturgikus élet folyik, a klerikusok stílusa és bensőséges gregorián éneke mellett, kezdve a hóraktól a „Salve Regina”-ig.

Ezt élték át a tanfolyam résztvevői, amikor három napon keresztül együtt imádkozták a zsolozsmát a szerzetesekkel. Ezzel a lelkülettel mentek szét a kurzus végén, s ugyanazon cél lebegett mindnyájuk előtt: a liturgikus ember kialakítása önmagukban és embertársaikban.

(Sz-ágos.)

ÚJ MŰVEK

Petró Sándor: A magyarnyelvű egyházi ének középkori emlékei. Különlenyomat az Archivum Philologicum (Egyetemes Philológiai Közlöny) 1941. évi III. füzetéből. (Magyar Kórus, Budapest, 1941. 16 l.)

„A magyarnyelvű középkori népének kérdésének vizsgálatát számtalan, szinte leküzdhetetlennek látszó akadály nehezíti meg.” Az elméleti és gyakorlati nehézségek közül csak egyet említünk: XVI. századnál korábbi lejegyzésben magyarnyelvű egyházi ének nem maradt ránk. Részben ezzel magyarázható, hogy a 16 oldalas tanulmányból alig egy oldal szól a tulajdonképeni tárgyról, a magyarnyelvű egyházi ének középkori emlékeiről, helyesebben: középkori eredetűnek tartható énekeinkről. Ha már kénytelenek vagyunk csak feltételezni egyes énekek (szöveg vagy dallam, szöveg és dallam) középkori eredetét, esetleges elterjedését, használatát hazánkban, — az a véleményünk, — a tárgyat jobban ki lehetett volna méríteni. A szerző azonban megelégszik problémák felvetésével. Dolgozata inkább a magyar egyházi népének és vallásos népszokásainak középkori kapcsolataira és mintáira világít rá. Analógiáit a külföldi gyakorlatból veszi („a középkor folyamán a nem latin nyelvhez tartozó népek megtérésétől kezdve az Egyházban állandóan volt liturgiával kapcsolatos nemzeti nyelvű ének”) s Kardos Tibor megállapításai nyomán nagy jelentőséget tulajdonít a hazánkban is otthonos középkori deákok (vágáns) költészetnek: számos énekünk és karácsonyi szokásunk középkori formai elemeket őriz. — Petró tanulmányában — hangsúlyozzuk — nem a címben jelzett „emlékek” ismertetését, hanem a

kérdésnek széles látókörű megvilágítását tartjuk értékesnek. Összegezésül nem is mondhat egyebet, mint hogy „a magyarnyelvű középkori éneklésre ma még döntő adataink nincsenek. Énekeskönyveink, hagyomány őrizte egyházi népénekkin-csünk, drámai emlékeink tartalmi és formai egyezése alapján annyit azonban már most is megállapíthatunk, hogy nálunk is lehetett nemzeti nyelvű népének már a reformáció előtt.” Papp Géza.

„A munka himnusza” címmel főmunkatársunknak, Halmos Lászlónak új műve jelent meg a „Magyar Katolikus Akció” ezévi októberi számában. Az AC-indulónak szánt, lendületés mű szövegét Nagy Miklós papköltőnk írta: Munkára föl, Krisztus királyért! ... Dallama az a könnyen tanulható plagális dúr típus, aminek már több Halmos mű köszönheti országos népszerűségét. A himnusz énekelhető minden munkamegnyitó ünnepségen, egyesületek, szervezetek, intézetek ünnepein, kultúrelőadásokon és más katolikus megnyilatkozások alkalmával is.

ÜZENETEK

Egy gyakori műsorhiba: nincs föl-tüntetve, *hány óraker* és *hol van* a hangverseny? Jó, a helybeliek ugys tudják. De hátha máshonnan akarna valaki oda-utazni? (Meg is történt! Legszebb gyermekkórusaink szerzője egy ízben szívesen meghallgatta volna a sz.-i hangversenyt, mert amúgy is arra utazott A műsor hiányossága miatt azonban le kellett mondania e tervéről.) A történeti hűség is megköveteli a pontos adatnyújtást. Az énekkar is, mások is elteszik emlékebe a műsorokat. Évek múlva már nem emlékezhetünk, hol is volt ez vagy az a szereplésünk. Még a nap *neve* is fontos! Kezdődjék így a műsor: *Kedden*, 1942. február 17-én, itt és itt (községnév, terem!), ennyi és ennyi óraker, stb. A közönség legnagyobb része ugyanis nem a *hányadika* szerint tartja fejben a következő napok programját, hanem hogy *szerdán* ide ígérkezett, *szombaton* meg nem ér rá és így tovább. Még az olyan igazán magas színvonalú rendezéseknél is előfordulnak ezek a bosszantó hibák, melyeket lapunk más helyén örömmel dicsérhetünk. Kérünk pontosabb műsorokat a jövőben!

T. K. Endröd. A Circumdederunt ... liturgikus gregorián dallamát régebben valóban énekeltek többszólamra, ma azonban ezen már túl vagyunk és tudjuk, hogy a liturgiában a gregorián éneket nem való „feldolgozni.” Énekeltesük a maga hagyományos, tiszta formájában: férfihangok nemes uniszónójával.